

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De Petro fervente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

in confusione sibi peccatum agnoscere. Non enim agnoscere peccatum est, sed peccatum agnoscere. Considera ergo, an non & tibi respectus de non modicum ad paenitentiam obstaculum objeccerit? in non apud te quoque, in animo saltem, auditum sit vulgare illud: quid dicent homines? quare vel deinceps corrigere timorem istum, serio conferens causas, ob quas DEUM magis respicere & timere, quam homines debeat, cum horum favori si vanus, instabilis, infirmus, & parcus; divinus autem favor solidus, constans, liberalis, potentissimus, atque adeo plus appetendus, quam omnium hominum maximus favor. Dic ego & tu, si homines absterrere à paenitentia volunt, cum S. Petro: Obedire (& respicere ac placere) oportet DEO magis, quam hominibus; si enim hominibus placerem, Christi servus non essem. Oculi ergo mei deinceps semper ad Dominum sunt directi.

DIES TERTIA.

Tessera.

Domine patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.
Matt. 18.

MEDITATIO I.

DE FERVENTE PETRO.

Copus hujus Meditationis est, cognoscere fructus paenitentiae, quos S. Petrus ex sua conversione retulit, ut & tu per illos ad similem paenitentiam exciteris.

In primo puncto considera primum fructum paenitentiae, qui in ipsum Deum redundabat, amor scilicet vehementissimus, quo D. Petrus in Deum rapiebatur ex consideratione prateriti peccati, cum enim ipse Christus Luc. c. 7. dixerit, cum, cui plus dimittitur, plus diligere, et quissimum meritum agnoscebat, ut, quoniam tam gravem culpam sibi tam benignè remiserat Christus, ardentius quoque ipsum diligeret; hinc Jo. 21. rogatus a Christo, an ipsum plus his (ceteris scilicet Apostolis) diligeret, intrepidè respondit: Tu scis, Domine, quia amo te. Cum ergo & tibi non unum duntaxat, sed tot, tamque gravia peccata, & quidem toties remissa esse agnoscas, vide nunc, quam efficacem stimulum ad similem,

Nn 4

imē

imò vehementiorem amorem eliciendum, atque adeò pri-
mum hunc fructum participandum habeas, ut de te quoque
suo modo dici queat, quod Christus S. Magdalene, licet in
alio sensu dixerat; *Remissæ sunt ei peccata multa, quoniam*
(aut potius ideo) *dilexit multum.*

In secundo puncto secundum pœnitentia fructum, qui
proximum redundabat, considera, scilicet commiserationem
insignem cum alijs in peccata lapsis; hinc tam suavitatem
pœnitentiam & sanctitatem vitæ hortatur dicens; *Cher-
mi, obsecro vos, tanquam advenæ & peregrinos ab his
vos à carnalibus desideris; eratis enim sicut oves errante-
sed conversi estis nunc ad Pastorem & Episcopum animam
vestiarum.* Hunc ergo fructum & tu sane abundanter per-
cipabis, si per pœnitentiam propria tua peccata frequen-
tia obijicias, tunc enim illis pīj Ascetæ verbis l. i. c.
te ipsum excitabis ad commiserationem, dicésque: *Stude-
tiens esse in tolerando aliorum defectus, quia & tu multi-
habes, quæ ab aliis oportet tolerari.* Si non potest tolerari-
cere, qualem vis, quomodo poteris alium habere ad benefi-
cium? Si tu eum tot auxilijs torries, & tam graviter lapsus
quid mirum, si alij tantis subsidij carentes interdum cadant.
Nunc autem sic DEUS ordinavit, ut nemo sit sine defectu,
nemo sine onere, & sic discamus alterius onera pos-
tare.

In tertio puncto considera tertium fructum pœnitentia
qui in ipsam S. Petri Personam redundabat, eratque eximius
fervor, quo præteritam vitam corrigere, & neglectum mer-
itorum cœlestium lucrum resarcire studebat, quem quidem
fervorem in tribus præcipue occasionibus ostendebat.
1. In vehementi odio & fuga omnis peccati, & concupiscentia
ad peccatum inducentis. **2.** In vehementi studio omni-
affectus, sive in occulto, sive publico suscepimus cum mag-
nitudine & perfectione obsecundi. **3.** In vehementi des-
iderio multa pro DEO, graviaque patiendi. Quæ omnia non
ex Actis Apostolorum, tum ex vita ipsius passim ab Authori-
bus descripta patent. Aspice ergo & tu, & imitare hoc eximiu-
plar, tantisque fervorem majorem ostendere stude, quam
gravius te, sacerdosque deliqueris, adeoque & jacturam mer-
itorum grandiore fuisse passum cognoscis. Sequitur con-

ad eò pte quaque
te, licet in
i quantia
um, quin
feratione
viter con
; Chrys
es abstine
es errant
anima
inter pri
frequen
s l. i. c. t.
: Studi
tu mult
e ralem
id benefi
er lapsus
um cedat
e defectu
onera po
eximenta
ue eximi
stum me
m quide
debat.
upilcent
dio omni
um magis
menti del
omnia cum
o Author
hoc exi
e, quan
am mor
ere co
liss

ium S. Pauli ad Ephes. 5. c. dicentis: *Videte, Fratres, quoniam docant ambuletis, non quasi insipientes, sed quasi sapientes, redimenter tempus;* tunc autem juxta S. Thomam in loc. cit. redimitur tempus, quando quis tanto magis vacat bonis operibus, quanto prius instituit malis; nam, ut S. Hieronymus ad Paulinum scripsit, *subitus calor longum temporem viciat;* & acceleratus equi cursus omnem priorem tarditatem compensat.

M E D I T A T I O II.
DE PETRO CONSTANTE.

Id est,

Perseverantia pénitentiae procuranda.

Copus hujus Meditationis ex ipso titulo facilè patet, quodq; nempe aliud non sit, quam constantia in suscep^tto Pénitentie exercitio, ut, si cum D. Petro male cœpisti, saltē cum eodem finias bene.

In primo puncto considera, multis quidem ex capitibus laudabilem fuisse D. Petri pénitentiam, sed eo maxime, quod tandem in finem usque continuārit, & operi laudabiliter incepto gloriosam coronidem imposuerit, dum generosam de Tyranno victoriā reportans, cruci affixus inter ardentissima amoris ad Magistri sui conspectū anhelantis suspiria vitā finivit; hinc alios eriam Christianos tam efficacibus verbis ad simile perseverantiahortatus est in c. 2. ep. 2. dicens: *Si enim regnientes coinquinationes Mundi in cognitione Domini nostri Ī Salvatoris IESV Christi, his rursus implicati superratur, facta sunt eis posteriora deteriora prioribus; melius enim erat illis, non cognoscere & iam justitia, quam post cognitionem retrosum converti ab eo, quod illis traditum est; sancto mandato; contigit enim eis illud Veri proverbij: Canis reversus ad suum vomitum, & sus lota in solutabro lutus.* Vide ergo & tu, quomodo illius exemplo excitatus, similem deinceps in tua pénitentia perseverantiam obtinere velis.

In secundo puncto considera, quibus motivis se ad tales perseverantiam D. Petrus excitaverit, tribus videlicet. 1. Per exemplum Christi, qui obediens fuit usque ad mortem,

N n. 5

ita